

Zaak T-41/96 R

Bayer AG
tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen
„Mededinging — Kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging”

Beschikking van de president van het Gerecht van 3 juni 1996 II - 383

Samenvatting van de beschikking

Kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Opschorting van tenuitvoerlegging van beschikking van Commissie waarbij verbod wordt opgelegd, levering van farmaceutisch produkt waarvan belangrijke parallelexport bestaat, te weigeren — Voorwaarden — Ernstige en onherstelbare schade — Afweging van alle betrokken belangen
(EG-Verdrag, art. 185; Reglement voor de procesvoering van het Gerecht, art. 104)

Een producent van farmaceutische producten, aan wie de Commissie een verbod oplegt, de levering van een geneesmiddel te weigeren ter vermindering van een stijging van de parallelexporten van dat produkt vanuit Lid-Staten waar het wordt verkocht tegen

een prijs die aanmerkelijk lager ligt dan de prijs in de Lid-Staat waarnaar het wordt uitgevoerd, omdat de Commissie meent, dat die weigeringen bij artikel 85, lid 1, van het Verdrag verboden overeenkomsten vormen — hetgeen door de betrokkene wordt

betwist met het betoog, dat hij zijn commerciële beleid eenzijdig bepaalt op basis van een controlesysteem dat er niet toe dient, de groothandelaren onder druk te zetten om hen van export te doen afzien —, kan stellen, dat de onmiddellijke toepassing van de beschikking, die onzekerheden laat bestaan over de criteria aan de hand waarvan een eenzijdige maatregel van een overeenkomst kan worden onderscheiden, hem de mogelijkheid zou ontnemen een aantal essentiële elementen van zijn commerciële beleid zelfstandig te bepalen en onzekerheid zou scheppen over de vrijheid waarover hij bij de bepaling van dat beleid beschikt.

Een dergelijke situatie zou hem, ten gevolge van een aanmerkelijke stijging van de parallelimporten, vooral ernstige schade kunnen

berokkenen in de context van de farmaceutische sector, die wordt gekenmerkt doordat de nationale gezondheidsdiensten mechanismen voor de vaststelling of de controle van de prijzen alsmede vergoedingsregelingen hanteren die ertoe leiden, dat de prijzen voor een zelfde geneesmiddel per Lid-Staat sterk verschillen.

Daar die schade onevenredig zou zijn aan het belang van de groothandelaren om hun exporten te vergroten en dat van de nationale gezondheidsdienst en de consumenten en belastingbetalers in de Lid-Staat van invoer bij een verlaging van de prijs van het betrokken farmaceutische produkt op de nationale markt, moet de rechter in kort geding, gelet op de spoedeisendheid, de opschorting van de tenuitvoerlegging toestaan.